

Jeg tvivler på – og det har jeg også sagt tidligere på dagen – at folk ønsker at sidde i bilerne i længere tid, end de nu skal bruge. Og hvor megen tid skal de så bruge til det? Jo, kun så meget som de har lyst til. Det er dét, jeg før kaldte livskvalitet. Der er jo ikke nogen, der giver sig til at køre i bil bare for at brænde benzinen af og få kørt nogle flere kilometer, så bilen kan falde mere i værdi; det er der ikke nogen der gør. Det er altså en livskvalitet for de pågældende mennesker, og det synes jeg fru Auken skulle anerkende.

Til slut vil jeg sige, at første gang jeg hørte hr. Erhard Jakobsen omtalt for mange, mange år siden, var dengang han sagde: Hver familie sit dollargrin. Der er sikkert andre end mig, der husker det, og det var dengang, man kaldte en bil et dollargrin. Så sagde hans socialdemokratiske kolleger: Skal det pludselig være socialisme? Og så sagde hr. Erhard Jakobsen: Ja, hvad tror I da? Tror I, at socialisme består i, at det kun er de velstående, der skal have råd til at have en bil, mens de andre kan gå eller køre på cykel eller tage bussen? Selvfølgelig må det være et mål for Socialdemokratiet at bringe dem, der ikke har haft råd til bil indtil nu, op på den standard, hvor de får råd til det. Det er derfor, der bruges mere tid i bilerne, fordi der er flere, der har fået råd til den livskvalitet, der ligger i selv at kunne transportere sig.

(Kort bemærkning).

Christian Jensen (FP):

Det er jo af egen fri vilje, bilisterne holder snude mod bagsmæk på motorvejene, og det kan vi altså ikke lave om på. Statistikken viser, at det ikke kan laves om, uanset hvor meget man forsøger at fortælle, at det kan lade sig gøre, og den klogskab kan vi altså ikke bruge til nogen ting.

Der var engang en, der skrev, at det er mærkeligt, at de klogeste mennesker her i Danmark enten kører bil eller kører taxa eller klipper hår. Jeg vil kontakte forfatteren og bede om at få det udvidet med en enkelt gruppe mennesker, nemlig dem, der altid tror, de ved, hvad der er bedst for folk. Folk vil altså det, de vil, og den frihed kan vi ikke tage fra dem eller knægte ved at være klogere end dem og tro, vi ved, hvad der er bedst for dem. Folk vil køre i bil, erkend det dog.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg glemte at sige til hr. Heiselberg før, at jeg kan godt finde ud af at tage en bus ind til Hovedbanegården, når jeg skal videre. Jeg tror også, der er andre herinde, der er kvikke nok til at gøre det, men jeg kan forstå, at hr. Heiselberg mener, det er ganske ekstraordinært, selv om vi kan tage taxa og oven i købet kan gøre det kvit og frit.

Så til hr. Kaj Ikkast, som spurgte: Hvorfor virker det ikke? Det er der jo lavet en del undersøgelser af, og en af grundene er, at det organisatoriske i EU er elendigt. Noget af det, vi prøver at arbejde på, er jo også, om vi kan få løftet den organisatoriske del af jernbanetransporten. Den fungerer virkelig dårligt, og jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at det er noget, der skal samarbejdes om, så vi får løftet EU's godstransportpolitik på en sådan måde, at den ikke længere ramler ind i alle mulige forældede mærkværdigheder.

Jeg kan ikke stå og løse problemet her, men vi har haft debatter i al den tid, jeg kan huske. Jeg har i hvert fald haft store debatter, også i begyndelsen af 1980'erne og i midten af 1980'erne, om at koordinere både den nordiske og den øvrige europæiske godstrafik på skinner, vel vidende at den først og fremmest blev stoppet af en meget gammeldags organisering. Det er altså ikke, fordi man ikke vil, og det er heller ikke – havde jeg nær sagt – fordi den ikke kan komme til at fungere. Det er simpelt hen, fordi det område har været i den grad forsømt politisk.

Til det sidste bare det, at jeg tror, at både hr. Melchior og hr. Christian Jensen har ret i, at folk bliver siddende i bilerne, uanset om de sidder fast. Men det er jo også en af grundene til, at man bliver nødt til at gøre noget andet end bare tro, at det kan regulere sig selv, for bilerne kommer jo ikke frem. Nu har vi jo stadig mulighed for at komme rundt på cykel mange steder i byerne. Vi er ikke i den situation, man kender i f.eks. Athen, hvor alle vitterlig sidder fast, og hvor de, der ikke synes, det er sjovt, ikke har en chance. Vi er nødt til at gøre et eller andet for at undgå, at den trafikmos tager magten i vore byer, for det er ikke muligt at satse på, at den regulerer sig selv. Men både hr. Christian Jensen og hr. Melchior har ret i, at folk sidder i bilerne, også selv om de ikke kommer ud af flækken.